

عنوان مقاله:

توسعه پایدار و محیط زیست

محل انتشار:

دومین همایش ملی توسعه پایدار کشاورزی و محیط زیست سالم (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هوشنگ ملک نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط، کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز

سمیرا عرب زاده - مهندس بهداشت محیط، کانون مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

نرگس شمس الدینی - دانشجوی کارشناسی ارشد

حسینیه ایرانی - دانشجوی کارشناسی مهندسی بهداشت محیط، کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

با تغییر یافتن اصطلاح توسعه از کلاسیک به نوین، توسعه پایدار و از جمله آن مسائل زیست محیطی تبدیل به ارکان اصلی توسعه گردیده که در این بین روند رو به رشد آگاهی مردم جامعه نسبت به مهم بودن مسائل زیست محیطی در قالب توسعه پایدار درجهان دارای ضریب اهمیت بالایی می باشد. توسعه پایدار مترادف با تأمین نیازهای نسل جدید بدون به خطر انداختن توانایی نسل های آینده برای تأمین نیازهایشان می باشد. توسعه پایدار فصل مشترک رشد اقتصادی با پیشرفت اجتماعی و کارآمدی فعالیت های زیست محیطی به شمار می آید. رعایت اصول توسعه پایدار و حفظ تنوع زیستی و یا به عبارتی حفظ طبیعت و گسترش نگرش، معیار ای اساسی و مهم برای ارزیابی رشد جوامع می باشند. مؤثر ترین گام در جهت حفظ محیط زیست، ارزیابی رفتار و عملکرد مردم در رسیدن به اصول اولیه زندگی پایدار می باشد، بعینمردم باید رفتار خود را در برخورد با محیط زیست طوری ارزیابی کنند تا به منش ثابت و اصول همزیستی با طبیعت دست یابند آموزش محیط زیست می تواند تأثیر قابل ملاحظه ای در تقویت فرهنگ زیست محیطی و رسیدن به اهداف توسعه پایدار دارا باشد بنابراین برای دست یافتن به توسعه ای پایدار یعنی توسعه ای با حفظ ارزش های زیست محیطی، باید به تغییر در فرهنگ زیستی جوامع پرداخت تا مردم تشکیل دهنده جوامع، منش خود را با پایداری و پویایی طبیعت مورد مطابقت قرار دهند.

کلمات کلیدی:

مشارکت، آموزش محیط زیست، توسعه پایدار، شاخص های توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/220548>

